

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความขัดแย้งเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์รวมกันอยู่เป็นสังคม เช่นในสังคมเก่าที่ปรากฏในอัครคัมภีร์สูตร เกิดพัฒนาการต่างๆ มีสังคมปรากฏ มีการเสพงาม การกักตุนอาหาร และการสะสมทรัพย์ เกิดขโมยและทะเลาะวิวาทกัน จนในที่สุดความขัดแย้งในเรื่องต่างๆ ก็มีความรุนแรงขึ้น ต้องหาผู้ไกล่เกลี่ยหาผู้ปกครองมาแก้ไขปัญหา จนกลายเป็นวรรณะ ๔ ในสังคมชมพูทวีปในเวลาต่อมา กล่าวว่าการขัดแย้งเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์มาอยู่ร่วมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ระดับความซับซ้อนของความขัดแย้งมีตั้งแต่น้อยจนถึงซับซ้อนมาก ความขัดแย้งในสัตว์ก็มี แต่เป็นลักษณะไม่ซับซ้อน (simple or instinct conflict) เช่น การแย่งอาหาร การแย่งตัวเมีย เป็นต้น แต่ในมนุษย์ซึ่งมีความคิด มีอารมณ์ มีการวางแผนซับซ้อนความขัดแย้งในสังคมยิ่งทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นเท่านั้น ความขัดแย้งในสังคมมีตั้งแต่หน่วยเล็ก มีครอบครัวระดับประเทศไปถึงระหว่างประเทศ ดังนั้น จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการ เพื่อบรรเทาความขัดแย้งให้เบาบางลงจนถึงหมดไปได้ ความขัดแย้งในสังคมหรือองค์กรนั้นเป็นสิ่งที่ต้องมีในสังคมและองค์กรที่บริหารงานในระบอบประชาธิปไตย ความขัดแย้งในด้านความคิดก่อให้เกิดความเจริญกับบุคคลองค์กรและประเทศชาติอย่างมาก ความขัดแย้งเมื่อถึงจุดสรุปนำไปสู่การสร้างสรรคก็ได้^๑

ในชุมชนสุคันธารามก็เช่นเดียวกันในแต่ละปีประชากรก็เพิ่มจำนวนเพิ่มมากขึ้นโดยลำดับ ในขณะที่เดียวกันก็มีความต้องการในเรื่องผลประโยชน์ และทรัพยากรมีที่ดินเป็นต้น ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างไรก็ดีเนื่องจากทรัพยากรมีจำนวนจำกัดจึงทำให้ความต้องการกับทรัพยากรไม่ประสานสอดคล้องกันจึงทำให้ผู้อาศัยในชุมชนพยายามที่แสวงหาทรัพยากรเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง เมื่อแต่ละคนพยายามที่จะขยายพื้นที่ของความต้องการของตนเองเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้ความต้องการขบเหลี่ยมของกันและกัน จนนำไปสู่ความขัดแย้ง และบางสถานการณ์นำไปสู่ความรุนแรง คนในชุมชนบางกลุ่มไม่สามารถได้รับการตอบสนองตามที่ตัวเอง หรือกลุ่มตัวเองต้องการ ด้วยเหตุนี้ความขัดแย้งจึงเกิดขึ้น และขยายวงกว้างจนยากต่อการบริหารจัดการได้ในสถานการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากวิกฤติการณ์ทางสังคมนั้น กลไกหลักสำคัญประการหนึ่งในการขับเคลื่อนคือ “การเมือง” จะเข้าไปดำเนินการบริหารจัดการอย่างไร เพื่อกลุ่มคนต่างๆอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและยอมรับได้ต่อการแบ่งปันผลประโยชน์และความต้องการของผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการ ด้วยเหตุนี้เพื่อที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวจึงมีความจำเป็นต้องอาศัย กลไกทางสังคม ความยุติธรรมเข้ามาเป็นเครื่องมือเพื่อให้การดำรงอยู่ของอำนาจทางการเมืองโดยเฉพาะการบริหารจัดการหรือดำเนินการตามนโยบายแห่งรัฐเป็นไปอย่างราบรื่นได้^๒

^๑ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๑๑๑/๕๓

^๒สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ – ๒๕๔๙), (กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๔๕), หน้า ๓ – ๖.

ภูมิเดิม ชุมชนสุคันธารามส่วนมากอพยพมาจากจังหวัดปทุมธานี อาศัยอยู่ริมคลองเพื่อทำมาค้าขายและรับจ้างขนอิฐขึ้นจากท่า เพราะคลอง มีน้ำลึกสามารถล่องเรือขนส่งสินค้าเข้ามาได้ สินค้าในสมัยนั้นส่วนมากก็เป็นอิฐ จุฑริมคลองนี้มีต้นไม้ใหญ่เหมาะสมเป็นที่จอดเรือเพื่อขนส่งสินค้าขึ้นจากท่าพ่อค้าจึงจอดเรือที่นี่ประจำ จึงขนานนามกันว่า “ท่าอิฐ” เป็นท่าที่ขนอิฐขึ้นจากเรือ ในสมัยนั้นชาวชุมชนนี้ ก็ต่างประกอบอาชีพ ส่วนมากก็เป็นกรรมกรรับจ้างขนอิฐขึ้นจากเรือถือว่าเป็นงานที่ทำรายได้ดีประมาณวันละ ๑๐๐ บาท ถ้าทำงานกรรมกรทั่วไปจะมีรายได้อยู่ที่วันละ ๑๐๐ บาท เท่านั้น แต่ละครอบครัวจึงชักชวนญาติๆของตัวเองมาอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากทำให้ชุมชนนี้เริ่มมีจำนวนคนมากขึ้นๆถึงอย่างนั้นการดำรงชีวิตก็ยังดำเนินไปด้วยดี ยังมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันละกัน มีความสามัคคี อย่างแน่นแฟ้นโดยการรวมตัวกัน ช่วยเหลือกันและกันและมีกิจกรรมประจำคือ หลังออกพรรษาจะร่วมกันทำกฐินนำไปทอดตามวัดต่างๆที่ไม่มีการจองกฐิน ไปแบบไม่ได้นัดหมายภาษาชาวบ้านเรียกว่า กฐินเลื่อนลอย และ มีกิจกรรมปีใหม่ก็จัดทำบุญภายในชุมชนโดนนิมนต์ พระวัดสุคันธารามหลังจากนั้นก็ฟังโอวาทจากเจ้าอาวาสนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำ วันทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด พอถึงปีใหม่ไทย วันสงกรานต์ ก็รวมตัวกันอีกครั้งเพื่อทำบุญสงกรานต์ แล้วก็มีการสงน้ำขอพร จากผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้สูงวัยในชุมชนอย่างมีความสุข กิจกรรมทั้ง ๑ อย่างนี้เป็นกิจกรรมหลักของชุมชน สุคันธาราม ได้ปฏิบัติเรื่อยมาทำให้เกิดความอบอุ่น เข้าใจกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันกันเรื่อยมา จนกระทั่งมีนักการเมืองเข้ามาหาเสียง เอาประโยชน์ลงมาให้ จึงเกิดความเหลื่อมล้ำเพราะการจัดการผลประโยชน์ไม่เท่าเทียม จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด เป็นฝักฝ่ายๆ ความขัดแย้งเริ่มทวีความรุนแรงขึ้นทำให้ความสามัคคีในชุมชนก็ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ปัญหาต่างๆเหล่านั้นไม่ได้รับการแก้ไขอย่างถูกวิธีจึงเป็นการบ่มเพาะความขัดแย้งแล้วก่อให้เกิดหลายปัญหาตามมาเช่นปัญหายาเสพติด เป็นต้น^๓

สาเหตุความขัดแย้งของชุมชนมีหลายเหตุการณ์เช่นว่าด้านการเมือง พอชุมชนสุคันธารามขยายเติบโตทางพลเมืองมากขึ้น นักการเมืองท้องถิ่นเช่น สก. สข. ก็เข้ามาหาเสียงนำผลประโยชน์มาให้ แรกเริ่มก็มีกลุ่มเดียว ทางชุมชนก็ให้ความสนใจ ตื่นตัวทางการเมืองมาก มาฟังปราศรัย สนทนาเรื่องการเมือง แรกๆก็ไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้น แต่พอมีอีกกลุ่มเข้ามาก็ขัดข้อมูลทั้งเท็จ และจริง ให้ชาวชุมชนมากมาย จึงทำให้คนในชุมชนเกิดความคิดเห็นไม่ตรงกัน เข้าใจว่ากลุ่มนั้นถูก กลุ่มนี้ผิดเลยทำให้ชาวชุมชนเกิดความขัดแย้งทางความคิดโดยส่อออกมาทางคำพูดบ้าง การกระทำบ้าง ไม่ให้ความ สำคัญกับประธานชุมชน มีมติอะไรออกมา ก็ไม่ค่อยจะร่วมมือกันเท่าที่ควร การปกครองส่วนท้องถิ่น การทำงานร่วมกัน ส่วนใหญ่จะมีปัญหาอยู่มาก เนื่องจากแต่ละฝ่ายไม่ได้มีความรู้ สึกร่วมที่จะทำงานเป็นทีม แต่เป็นลักษณะต่างฝ่ายต่างทำโดยความขัดแย้งมีเกิดขึ้นในชุมชนเป็นความขัดแย้งที่ชาวชุมชนไม่เข้าใจและรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เสียประโยชน์จากการจัดสรรปันส่วนผลประโยชน์ของชุมชนไม่ค่อยได้รับข้อเท็จจริงเท่าที่ควร สาเหตุผลกระทบมาจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชนมาจากการเลือกข้างทางการเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เกิดจากความขัดแย้งเช่นกัน เนื่องจากต่างฝ่ายต่างมาจากการเลือกตั้ง ทำให้ต้องเป็นคู่แข่งทางการเมืองกัน โดยแต่ละฝ่ายก็ไม่ต้องการให้ฝ่ายตรงข้ามมีคะแนนเสียงมากกว่า หรือหากเข้าสู่ตำแหน่งได้แล้ว ก็ไม่ต้องการให้มี

^๓ สรรเสริญ วงศ์ขุ่ม, การวางแผนพัฒนาประเทศ, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (นนทบุรี : บริษัท ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง จำกัด, ๒๕๕๔), หน้า ๓๑.

ผลงานที่โดดเด่นมากกว่าตนจึงเกิดผลกระทบมาถึงชุมชนได้อย่างชัดเจนต่างฝ่ายต่างเลือกข้างที่ตนชอบ ทำตามคำสั่งที่ตนเองชอบเท่านั้นสภาพปัญหาความขัดแย้งในชุมชนพบว่าข้อขัดแย้งกลายเป็นข้อพิพาทและเข้าสู่ขบวนการไกล่เกลี่ยในชุมชน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย^๔ ด้านสิ่งแวดล้อม ในขณะที่หลายคนในชุมชนกำลังให้ความสำคัญกับปัญหาการเมือง แต่ปัญหาอีกประการที่หลายคนละเลยไป ที่สร้างความรุนแรงในสังคมชุมชนก็ไม่แพ้ปัญหาการเมือง นั่นก็คือ ปัญหายาเสพติด นับเป็นปัญหาสังคมที่มีความร้ายแรงระดับชาติ ทุกสังคมชุมชนต่างได้รับผลกระทบจากปัญหาเสพติดในทุกวันนี้ คนจำนวนมากกำลังเผชิญกับปัญหาเสพติดแพร่ระบาดในชุมชน แม้จะได้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้ลักลอบจำหน่ายและเสพยาเสพติด แต่ก็ยังไม่สามารถขจัดยาเสพติดให้หมดไปได้ เนื่องจากเป็นขบวนการที่มีความซับซ้อน นับวันปัญหาเสพติดยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ กล่าวได้ว่าปัญหาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญยิ่งนัก เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ มากมายในประเทศ ปัญหาเสพติดในชุมชนได้มีการขยายตัวมากขึ้นจากผลของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังและขาดความสมดุลในการพัฒนา ทำให้สังคมและครอบครัวเกิดความอ่อนแอ เป็นช่องว่างทำให้ปัญหาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด อาศัยผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำยาเสพติดทั้งที่มีอยู่เดิมและชนิดใหม่เข้ามา เผยแพร่ในชุมชน ยาเสพติดเป็นปัญหาที่เป็นภัยคุกคาม เป็นบ่อนทำลาย” ประเทศไทยส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งต่อปัจเจกบุคคล และสังคมส่วนรวมในมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อตัวบุคคล ยาเสพติดทุกชนิด จะมีผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพและสุขภาพอนามัย ความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม ครอบครัวที่มีผู้ติดยา มักได้รับความเดือดร้อนจากผู้ติดยาในทุกด้าน นำไปสู่ความยุ่งยาก ขัดแย้ง แตกแยก และสิ้นเปลืองในการแก้ปัญหา ผู้ติดยา มักก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง ตั้งแต่การเข้าไปเกี่ยวข้องกับแหล่งขายยา การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรมต่าง ๆ สำหรับผู้ค้าและหรือผู้เสพซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อถูกจับกุมและดำเนินการทางกฎหมาย จะส่งผลกระทบให้สมาชิกภายในครอบครัวได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ภายใต้การปกครองจะต้องออกจากโรงเรียน ซึ่งเป็นการทำลายอนาคตของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นความขัดแย้ง (Conflict) เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีคู่กับสังคมสัตว์ตลอดเวลา^๕

^๔วีรศักดิ์ เครือเทพ, รัฐประศาสนศาสตร สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยนเรศวร, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๕๔) หน้า ๓๗.

^๕สิทธิโชค วรานุสันติกุล, จิตวิทยา ทฤษฎีและการประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๕๖) หน้า ๓๗.

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไร

๑.๓.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านทาน ๒) ด้านปิยวาจา ๓) ด้านอิตถจริยา ๔) ด้านสมานัตตตา มาใช้เป็นรูปแบบจัดการความขัดแย้งของชุมชนสุคันธาราม

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑,๑๐๓ คน ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๙๔ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านสถานที่

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่เฉพาะชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑.๔.๔.๑ ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อปี

๑.๔.๔.๒ ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ รูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีจำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านทาน ๒) ด้านปิยวาจา ๓) ด้านอิตถจริยา ๔) ด้านสมานัตตตา

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๕๙ รวมระยะเวลา ๘ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนมีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลังธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๕.๒ สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนมีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลังธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

๑.๕.๓ สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลังธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๕.๔ สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลังธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๕.๕ สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนมีรายได้ต่อปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลังธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ ศึกษา หมายถึงความประสงค์ที่จะให้สำเร็จหรือบรรลุ การเล่าเรียน การอบรม

๑.๖.๒ รูปแบบ หมายถึงสิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๖.๓ การจัดการความขัดแย้ง คือกระบวนการที่ดำเนินการและการจัดการให้เกิดความสามัคคีปรองดอง รักใคร่ ให้เป็นหนึ่งเดียว เกิดการพัฒนาบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพด้วยนำหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ มาประสานเพื่อประสานกันเข้าให้กลมเกลียวเป็นหนึ่งเดียวมีความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๖.๔ สังคหวัตถุ ๔ หมายถึงหลักการสงเคราะห์ หรือหลักสังคหสงเคราะห์ ๔ ประการที่ทำให้สังคหมีความรักใคร่สามัคคีเป็นหนึ่งเดียวเมื่อมนุษย์อยู่รวมกันเป็นหมู่เป็นสังคห คนในสังคหจะต้องรู้หลักสงเคราะห์ อนุเคราะห์กันตามฐานะ คนในสังคหจึงจะมีความรักใคร่ปรองดองกัน ซึ่งจะทำให้สังคหราบรื่น มีความสงบ ธรรมเป็นหลักการสงเคราะห์นี้มีอยู่ ๔ อย่างที่จะทำให้ชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีความรักใคร่กลมเกลียวกันคือ

๑.๖.๔.๑ ทาน การให้ การเสียสละ การแบ่งปันเพื่อประโยชน์แก่คนอื่น ช่วยปลูกฝังให้เป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัว แบ่งปันกัน (แบ่งปันไปมา)

๑.๖.๔.๒ ปิยะวาจา การพูดจาด้วยถ้อยคำไพเราะอ่อนหวาน จริงใจ ไม่พูดหยาบคาย ก้าวร้าว พูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ เหมาะกับกาลเทศะ พูดดีต่อกัน (พูดจาจับใจ)

๑.๖.๔.๓ อัตถจริยา ช่วยเหลือกัน (ช่วยกิจกันไป)

๑.๖.๔.๔ สمانัตตา การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ โดยประพฤติตัวให้มีความเสมอกัน เสมอปลาย วางตัวดีต่อกัน (นิสัยเป็นกันเอง)

๑.๖.๕ ชุมชนสุคันธาราม หมายถึงกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ใกล้ๆบริเวณรอบวัดสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบถึงรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชน สุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๗.๒ ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความขัดแย้งตามหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ของชุมชนสุคันธาราม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร